

מסורת הש"ס

[illegible]

שיטה מקובצת

(ה) אכל יסרונו לית לן כס. אכלו בזה
ומנה בו השיטין את מה שמסר:
ד' בכל דף: מקור. השיטין והולך
בסוף הדף כזה: כי
בנומשיין קא ס"ד
בשאר חומשין שאין
עשיין כקדושת ספר
מורה אכל עשיין לא בגליון כס"ח:
בנומשיין של ס"ח. כגון (בראשית ו) וישם
בארון במזרחו ובגון כלל מספיהם
שמות (ח) (ט) ובהר סיני (ויקרא ח) וירדן
יריחו (במדבר לו) יכול לכתוב באמצע
הדף כדרך שגומר בשאר חומשין
שאין של ס"ח אכל לגמיל כל ישראל
מודי דבסוף הדף: אף באמצע שיטה
ובאמצע הדף א: באמצע שיטה דוקא.
ולא באמצע הדף: שמה פסוקים.
ויחמת א' משה: יסיד קורא אופן. אדם
אחד חורש ואין מפסיק ביניהם כדי
לעמוד אחר ולקרות: אפשר ס"ח
הפריא. ומשה קורא לו ס"ח לקוח
אם ספר המורה היה: הקב"ה אומר
ומשה אומר: אחריו כדי שלא יעשה
בכבוד וכוונת: מכאן ואילך משה כובד
בדמע. א' ולא היה אומר אחריו מרוב
עזרו: כמו שנאמר לבן מפיו יקרא
וגו'. שלא היה אומר אחריו משום
דקויתו הוי: למה דלא כר"ם. דרין
דלמר ר"ש משה א' כבוד הוי להו
בשאר פסוקים ויפסיק ביניהם ויקרא
אחר: דנכבד. דנכבד כדמע
אשתי משרא א' ס"ח: כסוף מלוה.
ומלה עבד אכל א' תכב הוי מלה
וימרה טפי: פסוח מכאן או יתר על
כן לא יעשה. ויו' שמפריס של מבורי
היריעות אלא דה כשאר ביה יתר
מדאי לבקל' פ' יעשה יריעות קרית
שלא יהי א' התפריס מקורבין יתר
מדאי ולא ארוכות שלא להרחיקן יתר
מדאי: ולא יתר דכסין. לעשות
שמה דקלף אס קלף קטן הוא מפני
שדפיין קרית ונאלין בארבות: ולא
ימעט דכסין. לעשות אג' א' (ביצירה)
אס יריעה גדולה היא: מפני שעיני
משוטטות. כשהדפיין רחבים ועושה
בראשי השיטות: נודמנה לו יריעה
שיש כט' דפין. למדת (א) האחרים
וזרין לקרנה מפני שאמרו לא יתר על
שמה: אלא ד' לבקן ו' לבקן. כדי
שלא תהא זו יריעה על זו יתר מדאי:
בדאי. דלא ימעט ולא יתר בדפיין:
בפחלת ויפריס אכל. כסוף אפילו אין
לו לכתוב אלא פסוק אחד יכתבו
בכל היריעה: אפילו דא אחד. יעשה
אחד כדף אחד. אלא אימא פסוק
אחד כדף אחד. אס רוצה יעשה דף
קל' א' מן מינה אחת כשיטה אחת
כדי שיגמור כסוף הדף: שיעור גליון.
דס"ח. ובנומשיין. שאין עשיין ס"ח
אכל עשיין לא בגליון דס"ח: לא ימעט.
לעשות אחותיות קטנות כשיטה עליהם
ותחתיהם מפני ריות א' הגליון: מפני
ריות שנין שיטה לשיטה. כגון אס
שרטט באמצע הדף בא' שני שיטין
ריות אחת כדי שיעור ביניהם לא
ימעט הכתב מפני אותו ריות:

פסוק אחד ברך אחד. ואף על ג
שאי אפשר לו לסיים הדף בפ

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

יגמור באמצע הדף:

אבל יתרות לית לן בה איך דאמר רב
הכותב ס"ת ובא לנמור גומר ואפילו באמצע
הדף מתיבי⁶ הכותב ס"ת בא לו לנמור לא
יגמור באמצע הדף כדרך שגומר בחומשין
אלא "מקצר והולך עד סוף הדף כי קא אמר
רב בחומשין והא ס"ת קאמר בחומשין של
ס"ת איני והא"ר יהושע רב אבא אמר רב
גידל אמר רב לעיני כל ישראל באמצע הדף
היהו באמצע שיטה איחתר רבנן אמרי ארס
באמצע שיטה רב אשי אמר באמצע שיטה
⁷ דווקא ⁸ והלכתא באמצע שיטה דווקא אמר
רבי יהושע בר אבא אמר רב גידל אמר רב
ששמנה פסוקים שבתורה ⁹ יחיד קורא אותן
בבתכ"כ כמאן דלא כר"ש דתניא ¹⁰ וימת שם
משה עבד יי' אפשר משה ¹¹ ויכתב וימת
שם משה אלא עד כאן כתב משה מכאן
ואילך כתב יהושע בן גון דכרי רבי יהודה
ואמרי לה רבי תחמה אמר לו ר"ש אפשר
ס"ת חסר אות אחת וכתבי ¹² לקוח את ספר
התורה הזה ושמתם אותו וגו' אלא עד
כאן הקב"ה אומר ¹³ ומשה ¹⁴ כותב ואומר
מכאן ואילך הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע
בכתה שנאמר דהלן ¹⁵ ויאמר להם ברוך מפיו
ויקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב
על הספר בדיו לימא דלא כר"ש אפי' תימא
ל"ש האיל ואישתני אישתני ואי"ר יהושע בן
אבא אמר רב גידל אמר רב הלוקח ס"ת מן
השוק כחוטף מצוה מן השוק כתבו ¹⁶ מעלה
ועליו הכתוב כאילו קיבלו מהר סיני אמר רב
ששת אם הגיה ¹⁷ אפי' ¹⁸ אות אחת מעלה עליו
כאילו כתבו ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰²

אחד (י) כיון שיש בדפין אחרים ס' שטיין אללא אס כן יעש

۵.

טוענים כשמוסקאוו בחיבה אס מלאה
ה מלאה משום דלמיריות לית לן בה
בחימירות שגרוך דלא אחרין דמחוי
ש שבבורה יחד קורא אותה: ה"ר
מאנאס איה מפרס לתעטוי' שלא יקרא
אלא היה גרילות שסייע עליה ציבור
ללקורא בצורה דמכונה בפי' של דמגילת
ו'אלא משא"כ בצורה אלא כן עיקר כמו
הסייעס בקווערטס לאסוקי' שלא יקראו
זה אחר זה אומס ח' פסוקין גנון זה
ה' ח' ד' או ח' ח' ח' ומה שטענין
געשוי' שמועיי' ש"ל לקורא בצורה דה
שלא לבייש את מי שאינו יודע לקרות
טענין שמועיי' בחס' ביטורים (פ"ג מ"ר)
שהטענין שמועיי' את הדף וכל היא
דבפי' בחרל עדיק (דף ע"א) שהטענין
שטענין כלום על גבי כל הגשיס.
[22 מ"ר: **מבא**] ואיך כתב יהושע.
במה שטענין לומר צירוק דקין בשבת
במחנה פירש רב שר שלום א"ו * על
שפער משה רבינו באומס שפי' לפיכ
מנמנו מלעסוק בצורה משום דלמח"ו
החס שמת כל בני דמורשות שניער
בעיטלין וקסא דלא בחיב דא מלאה
ועשרים שנה לפני ה' ודרשני' * היס
מלאו ימי ושנותי ואס בשבת מה א"כ
כתב היס מערב שבת ויש לתמוה
דכתב על העמיד ולר"ש לא בני למימר
שהטענין נאמר על העמיד מדקרא
ליה מלא דמחיב לקוח את ספר המד
היה שמה על שס שטחיד יהושע
[23] להעלימו ועוד קסא דכסדר עולם
שמועיי' דכשעה בחרל שמה משה בן
שמה שנה היה דקתינו ואחר הפסת
בשעריס ושנים סכנו את העיר כל
אנשי המלחמה הקפ פסס אחת ויהי ציוס
השביעי וישימיו בנקור וגו' רבי יוסי
אומר יס שמה יס והסתא שטענין
לנו ככ"ז ציניס א"ל יוס שניעי
סהיה שבת כ"ח ציניס היה ומדכ"ח
ציניס שבת כשעה חלדר ער שבת.
מ"ר: **ומשה** בוחב. יס ספריס
דמרי' ומשה אומר ויכנס וימורא
היא לכותבי ס"ת ומוזה ותפילין אע"ג
דמיימי' ראה מצריון שמה גס הוא
היה עומד כן מ"ר בקווערטס נמי גרס
אומר ויכנס ויפירס טעם (בדקדוק) גס
לשון הקב"ה היה אומר ומשה אומר
ד"ו (וכותב) אחריו כדי שלא יטעה
בכתב ויכנס מלאן וליין משה כותב
דממה ולא היה אומר אחריו מרוב כבוד
שמה שגמר להלן מפי קרע וגו' שלא
היה אומר אחריו משום דקיותס הוו.
מ"ר: **אם** הניה בו **אמ'** אות אחת.
פירוס בנס"ת שלקח מן השוק לא כתב
עבר כחות' מזה שהיה אלל חזירו
דעדיקס משה שמה ספר השנה מונה
ומעלין על זה כאליו כתבו. מ"ר:
בבבן "משפחה" **גלו** י"ח פ"ה
במקין ס"ת שם כסס רבינו
הנהגל שמה כסס הגאון דלית
בשעהכמה דקה אבל כשהכמה גסה
הכל לפי הגו' ויכול לשנות דמין
בפיין ארוכין דלין עיניו מוטטות
מן הכמהה דלין מ"ר:

למיחש בדף אחרון י' אף על פי
בדף אחרון שיטתו בה' ארוכות. מ"ר:

עין משפט
נר מצוה

קב"ה מ"י פ"ו חלל
תפילין וכו' א"ל א'
שם: תפילין וכו' א"ל א'
יד תפילין וכו' א"ל א'
קב"ה מ"י פ"ו חלל
תפילין וכו' א"ל א'
שם: תפילין וכו' א"ל א'
יד תפילין וכו' א"ל א'
קב"ה מ"י פ"ו חלל
תפילין וכו' א"ל א'
שם: תפילין וכו' א"ל א'
יד תפילין וכו' א"ל א'

ה אור השלם

1. יִקְרָא שֵׁם מַעֲשֶׂה עֲבָדָי
בְּאָרְץ מִצְרָיִם עַל פִּי יְיָ.
וְכִי־יִלְדוּ לָהֶם
2. לֵקֶחַ אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה וְשִׁמְשֻׁם אֹתוֹ מִצֵּד
אֶרֶץ כְּנָעַן בְּיָמֵי יְיָ
וְהָיָה שֵׁם בְּךָ לְעֵד:
וְכִי־יָבֹאוּ לָאֵם
3. וְיֹאמְרוּ לָהֶם בְּרֹחַן מִפִּי
יִקְרָא אֵלֵינוּ כָּל הַדְּרָסִים
וְהָאֵלֹהִים וְאֵלֵינוּ כָּתוּב עַל הַסֵּפֶר
בְּיָמֵינוּ יִשְׁמְחוּ לוֹ יְיָ

נִהְיֶה הַבָּיִת

(א) רש"י ד"ה הוה ליה
ימרות ליל קודם ד"ה אלל
וכו' אלל גורן דלא אמר
מחי כחומר אלא כשחבר:
(ב) ד"ה כחומשין וכו'
מפסיס בגין כהר:
(ג) ד"ה נדמנע וכו' למד
השורות ולרף:

ליום הש"ס

תוס' ד"ה ממאן וכו' על
שנפטר משה יבינו
באותה שעה. פי' מיטה דף
יג ע"ב בס"י ד"ה דיו וכו'.

שנת ה'תשס"ב

שמונה פסוקים שבתורה
יחיד קורא אותן. כלומר
אין מפקידן נכון ליטא
דלא כר"ש. לימא ר"י הו
לחזר לא כתבם תהא לפיך
נשתת משאר התורה ודלא
כר"ש הואיל ואישתני.
לכסות כדמע לשתני בבב
בזרא י"ט. וידיעה מבת
שלש דפין. עמודין שנה
קרי לכו דפין ודשי שטל